

**PIERWSZY PREZES
SĄDU NAJWYŻSZEGO
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
BSA II-021-340/14**

Warszawa, dnia 7 listopada 2014 r.

SEKRETARIAT Z-CY SZEFA KS

L. dz.

Data wpływu 14. 11. 2014

**Pan
Adam PODGÓRSKI
Zastępca Szefa
Kancelarii Sejmu**

W odpowiedzi na pismo z dnia 8 października 2014 r., GMS-WP-173-223/14 uprzejmie przesyłam uwagi Sądu Najwyższego do **poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy - Kodeks karny wykonawczy.**

Z poważaniem

Prof. dr hab. Małgorzata GERSDORF

Warszawa, dnia 7 listopada 2014 r.

SĄD NAJWYŻSZY
BIURO STUDIÓW I ANALIZ
Pl. Krasińskich 2/4/6, 00-951 Warszawa

BSA II-021-340/14

OPINIA

w przedmiocie projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny wykonawczy

Niniejsza opinia dotyczy poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks karny wykonawczy, przedstawionego do zaopiniowania przez Pana Ministra Adama Podgórskiego - Zastępcy Szefa Kancelarii Sejmu, przy piśmie z dnia 8 października 2014 r., znak: GMS-WP-173-223/14.

Proponowane zmiany Kodeksu karnego wykonawczego czynią zadość warunkom minimalnym, wyznaczonym przez orzeczenia Europejskiego Trybunału Praw Człowieka w orzeczeniach z 17 kwietnia 2012 roku Horych przeciwko Polsce (skarga nr 13621/08) i Piechowicz przeciwko Polsce (skarga nr 20071/07) ustawodawstwu krajowemu.

Projektodawca nie ustrzegł się jednak pewnych usterek.

Nie ma powodu, aby w projektowanym art. 88a § 1 pomijać zwrot „w szczególności”. Taki zabieg legislacyjny czyni zawarte tam wyliczenie pełnym, uniemożliwiając zakwalifikowanie jako „niebezpiecznych” sprawców, którzy popełnili inne rodzajowo przestępstwa.

W art. 88a § 2 stanowi się o przesłankach kwalifikowania skazanego jako stwarzającego poważne zagrożenie społeczne albo poważne zagrożenie dla

bezpieczeństwa zakładu. Projektowany art. 88a § 2 pkt 5, wydaje się zbyt wąsko sformułowany. Po myślniku w zdaniu pierwszym, przez zwrotem „zagrożenie dla porządku prawnego” należy dodać słowo „również”. Obecnie projektowany przepis może być interpretowany jako uniemożliwiający wzięcie pod uwagę ogólnych przesłanek zawartych w jego pkt. 1-4, wobec sprawców, którzy popełnili przestępstwo w zorganizowanej grupie lub związku mającym na celu popełnianie przestępstw. Zawarte w pkt. 1-4 okoliczności powinny być stosowane *lege non distinguente* wobec wszystkich skazanych uznawanych za stwarzających poważne zagrożenie w rozumieniu art. 88a § 2.